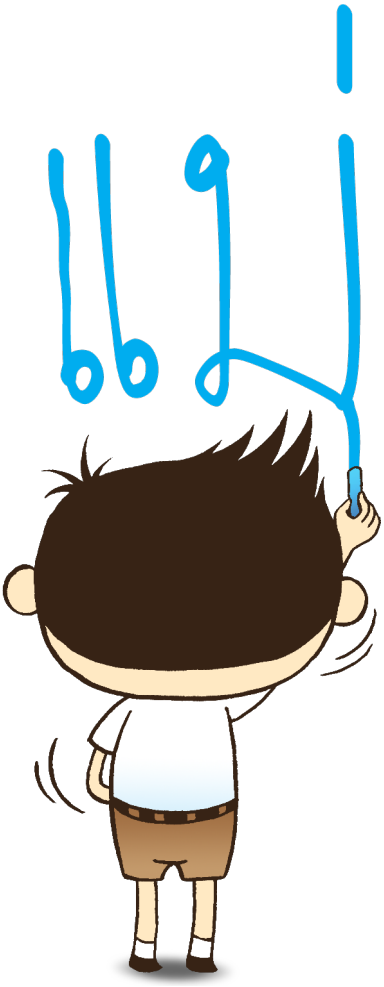

ยักษ์ยุ่น

エーくんのアトリエ
Ae' kung Studio : www.jitdrathanee.com/akstudio

โรงเรียนประถมบ้านแม้ว

วันแม่แห่งชาติ

ทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรม "วันแม่" เพื่อเทิดทูนพระคุณแม่ ต่อไปครูจะขานชื่อแต่ละคนนะครับ

ด.ช. จิ้นเฮง กับคุณแม่ครับ
ค่ะ

ด.ญ. ยุ้ย กับคุณแม่ครับ
มาค่ะ

ด.ช. ยุ่น กับคุณแม่ เอ๊ย...ขออภัยครับ กับคุณปู่ครับ
มาครับ

นักเรียนออกมาหน้าชั้น มอบพวงมาลัยดอกมะลิเพื่อระลึกถึงพระคุณแม่ เรียงลำดับตามที่ครูเรียกนะครับ
ยุ่น ครูเรียกแล้วนะลูก
ขอบใจจ้ะ
ขอบใจลูก
แหม...คุณปู่เนี่ย สมแล้วที่เป็นพ่อครัวเก่า กี่ปี ๆ ก็ยังดูแข็งแรงอยู่เลยนะคะ
โอ๊ย..ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกครับ ปีนี้ปู่ ๗๐ แล้วนะ

แฟลตนกกระจอก
๒
ยุ่น เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน สิลูก

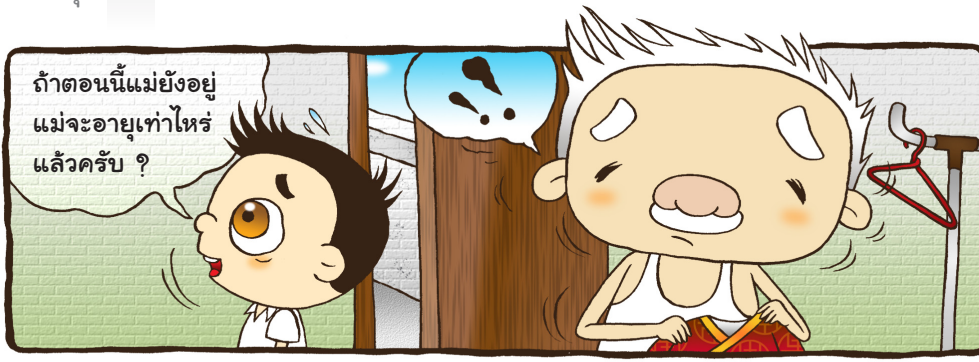
ถ้าตอนนี้แม่ยังอยู่ แม่จะอายุเท่าไหร่แล้วครับ ?

เอ...น่าจะประมาณ ๓๐ ปลาย ๆ ล่ะมั้ง ปู่ก็จำไม่ได้เหมือนกัน คงจะพอ ๆ กับแม่ของยุ่ยนะ
เหรอครับ

พอถึงวันแม่ทีไร เพื่อน ๆ พาแม่ไปกันทุกคน ยุ่นไม่ชอบไปโรงเรียนวันแม่เลย ทำไมโรงเรียนต้องจัดงานวันแม่ด้วย ?

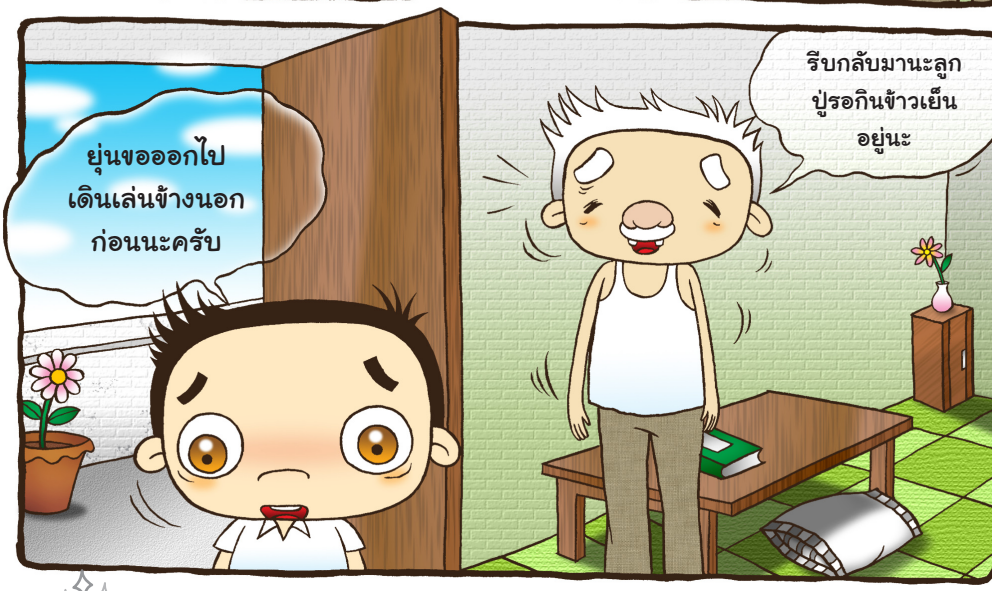
ยุ่นขอออกไปเดินเล่นข้างนอกก่อนนะครับ
รีบกลับมานะลูก ปู่รอกินข้าวเย็นอยู่นะ

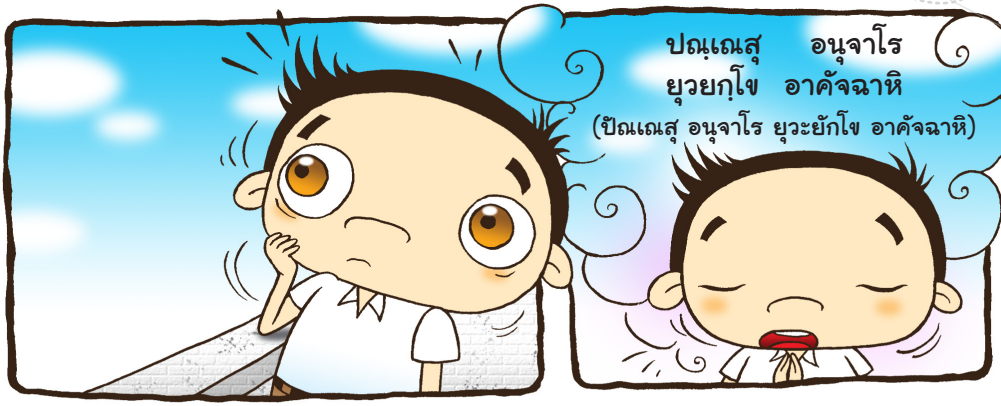

คาถาที่ยุ่นร่าย แปลว่า "เจ้ายักษ์น้อย...ผู้ท่องเที่ยวในแดนตำรา จงปรากฏกายาแก่ข้าด้วยเถิด"

คาถาที่เจ้ายักษ์ร่าย แปลว่า "โอม แก้วมายา จงสำแดงฤทธาแก่ข้าด้วยเถิด"

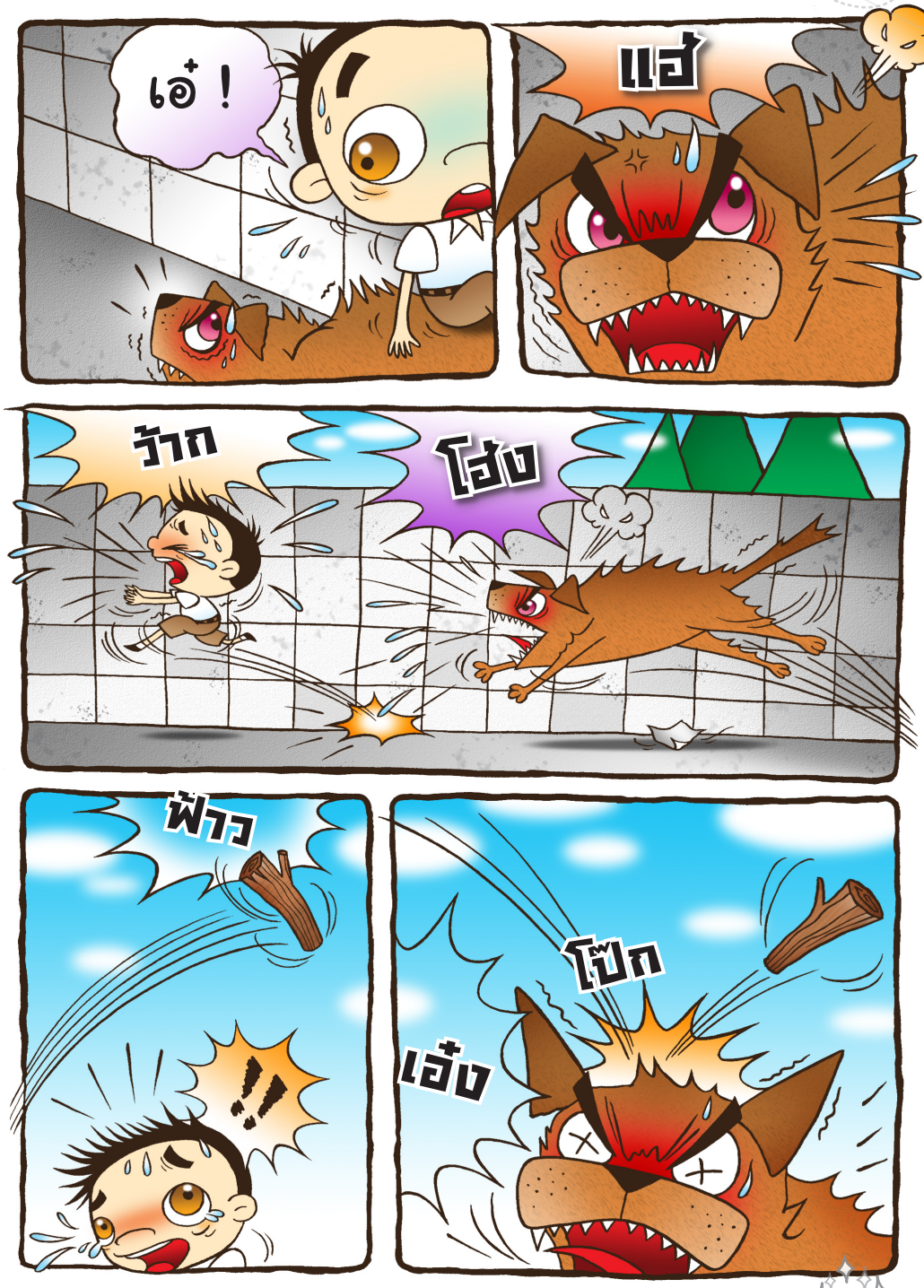
เอ๋ !
แฮ่
ว้าก
โฮ่ง
ฟ้าว
!!
โป๊ก
เอ๋ง

จ๊าก..ก
เอ๋ง
อ๋อย
หนู....เป็นอะไรหรือเปล่าจ๊ะ ?
เจ็บตรงไหนหรือเปล่าจ๊ะ ?
อ๋า..คนคน..นี้
ว้าย...ตายแล้ว เป็นลมไปแล้ว !!
อ๋อย

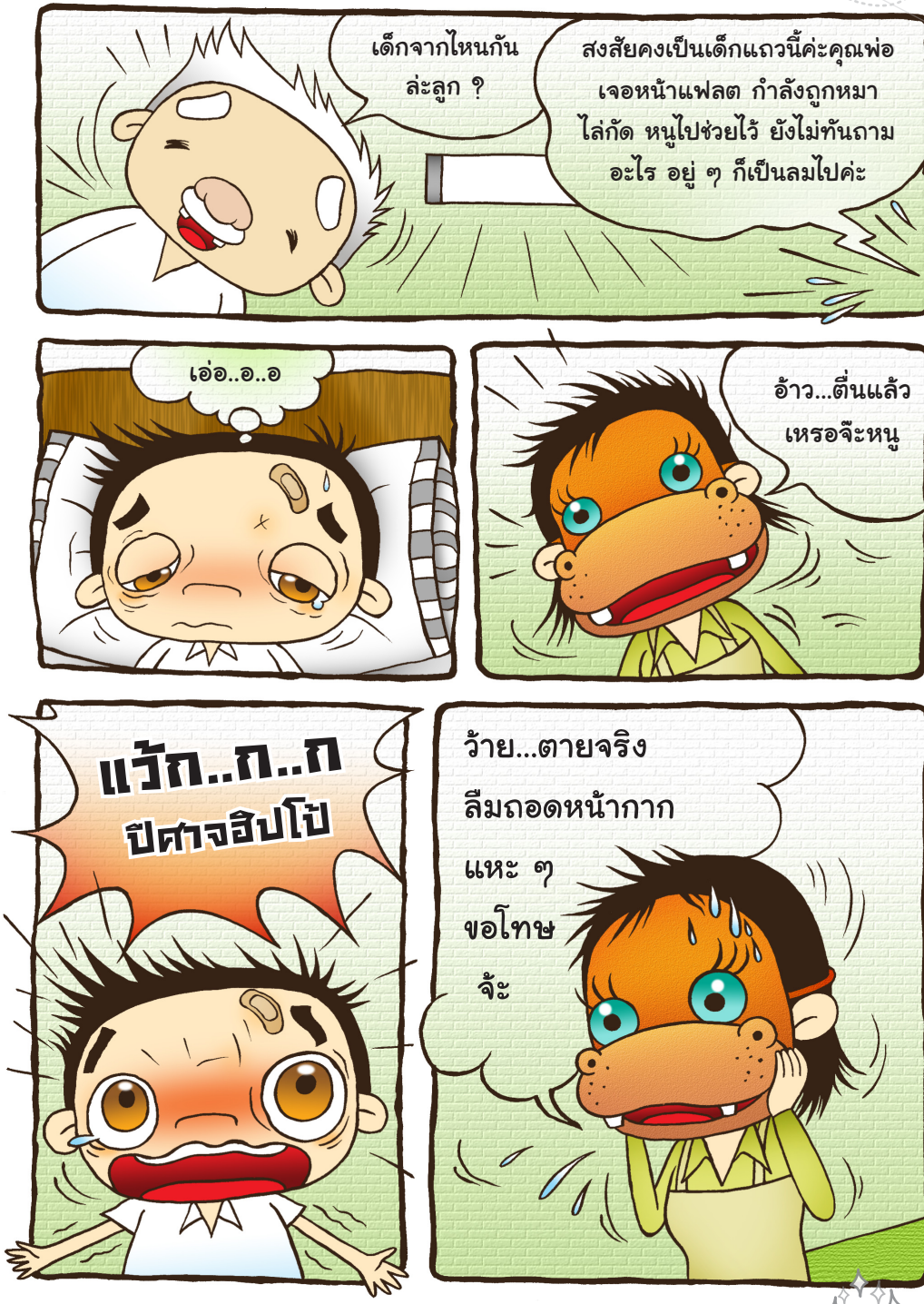
เด็กจากไหนกันล่ะลูก ?
สงสัยคงเป็นเด็กแถวนี้ค่ะคุณพ่อ เจอหน้าแฟลต กำลังถูกหมาไล่กัด หนูไปช่วยไว้ ยังไม่ทันถามอะไร อยู่ ๆ ก็เป็นลมไปค่ะ
เอ่อ..อ..อ
อ้าว...ตื่นแล้วเหรอจ๊ะหนู
แว้ก..ก..ก
ปีศาจฮิปโป้
ว้าย...ตายจริง ลืมถอดหน้ากากแหะ ๆ ขอโทษจ้ะ

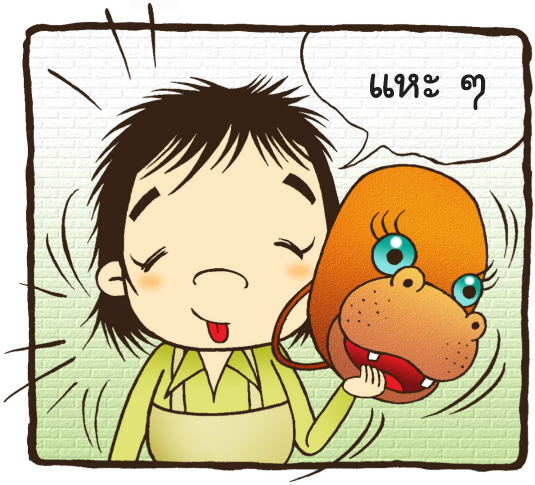
แหะ ๆ

เฮ้อ...ตกใจหมดเลย

พอดี น้ากำลังเล่นกับลูกอยู่จ้ะ ขอโทษด้วยนะ...ไม่ได้ตั้งใจ แล้วหนูเป็นอะไรหรือเปล่าจ๊ะ ?
เอ่อ..ๆ ไม่ ไม่เป็นไรครับ
อารมณ์ดีจังนะหลานปู่

ขะมุกขะมอมทั้งตัวเลย จะอาบน้ำก่อนก็ได้นะ ป่านนี้...พ่อแม่คงเป็นห่วงแย่แล้ว บ้านหนูอยู่แถวนี้หรือเปล่าจ๊ะ ? เดี๋ยวน้าจะพาไปส่ง

เอ่อ...เอ่อ ผม...ผม ไม่..ไม่มีบ้าน เอ่อ...ๆ แม่ผมเสียตั้งแต่ผมยังเล็ก ๆ ผมไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ครับ

ตายจริง! น่าสงสารจัง อย่างนี้
หนูก็คงลำบากแย่
ต้องช่วยเหลือตัว
เอง ตั้งแต่
เล็ก ๆ เลย
ใช่มั้ยจ้ะ

เอ่อ...ครับ ๆ แล้ว ๆ พ่อ
หายไปไหนครับ ?

เอ๋...? หนูหมายถึงสามีน้าเหรอจ๊ะ
เขาไปธุระต่างจังหวัดได้สองสามวัน
แล้วล่ะจ้ะ....
แต่เดี๋ยวพรุ่งนี้
เย็น ๆ ก็คง
จะกลับแล้ว
ล่ะนะ

เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน นี่มันก็เย็นแล้ว
คืนนี้นอนค้างที่บ้านน้าก่อนนะจ๊ะ
เดี๋ยวพรุ่งนี้สามีน้ากลับ
มาแล้ว ค่อยว่ากัน
ขะ...ขะ
ขอบคุณ
มากครับ

แม่เราทั้งสวยทั้งใจดี อย่างนี้
เหรอคือการมี "แม่" ดีใจจัง
ที่ได้เกิดเป็นลูกของแม่
ซนทั้งวันจนเหนื่อย
เลยนะ...นอนนะจ๊ะ
คนดีของแม่

เด็กที่มานอนค้างบ้านเราเมื่อคืน หายไปไหนแล้วคะ...คุณพ่อ
อ๋อ...เขาตื่นแต่เช้าเลยนะ แล้วก็กุลีกุจอมาหาพ่อ ขออนุญาตออกไปข้างนอก แต่อีกซักประเดี๋ยวก็คงมาจ้ะ
อะ...เอ่อ คุณน้าครับ
ผม...ผมจะขออนุญาตคุณน้าสักอย่างได้มั้ยครับ เอ่อ...เอ่อ คือ ผมอยากทำอย่างนี้มานานแล้ว แต่ไม่มีโอกาส
ช่วย...ช่วย รับไปด้วยนะครับ

ขอบใจมากนะจ๊ะ แหม...ไม่เห็นต้องลำบากออกไปซื้อมาให้น้าเลยนี่จ๊ะ

เอ่อ...เอ่อ ผม ผม จะขออนุญาตคุณน้าอีกสักอย่างได้มั้ยครับ เอ่อ...คือ

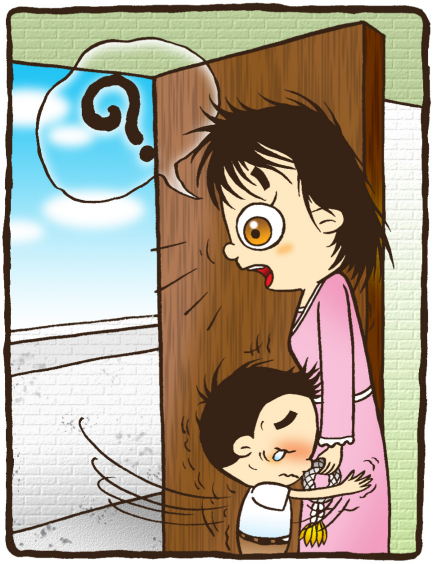
ฉ!

ทำไมนะ...เราถึงรู้สึกผูกพันกับเด็กคนนี้อย่างประหลาด ตั้งแต่เจอครั้งแรกแล้ว
ฮือ แม่จ๋า โฮ ๆ

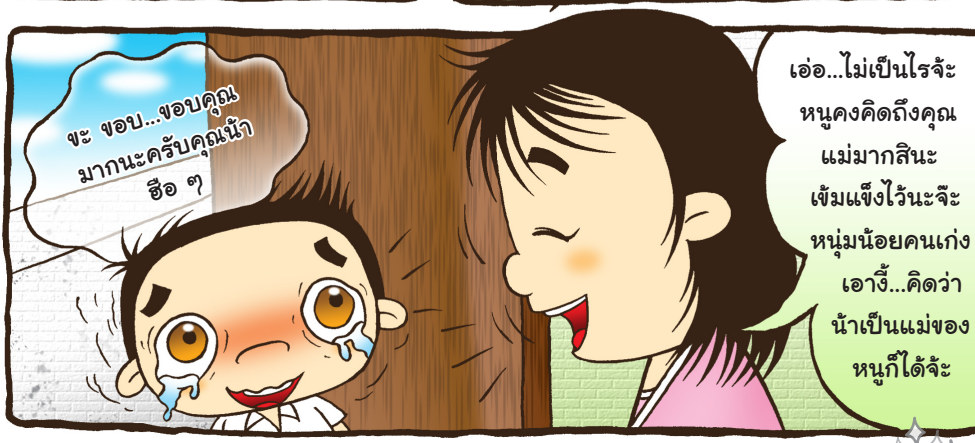
ขะ ขอบ...ขอบคุณมากนะครับคุณน้า ฮือ ๆ
เอ่อ...ไม่เป็นไรจ๊ะ หนูคงคิดถึงคุณแม่มากสินะ เข้มแข็งไว้นะจ๊ะ หนุ่มน้อยคนเก่ง เอางี้...คิดว่าน้าเป็นแม่ของหนูก็ได้จ๊ะ

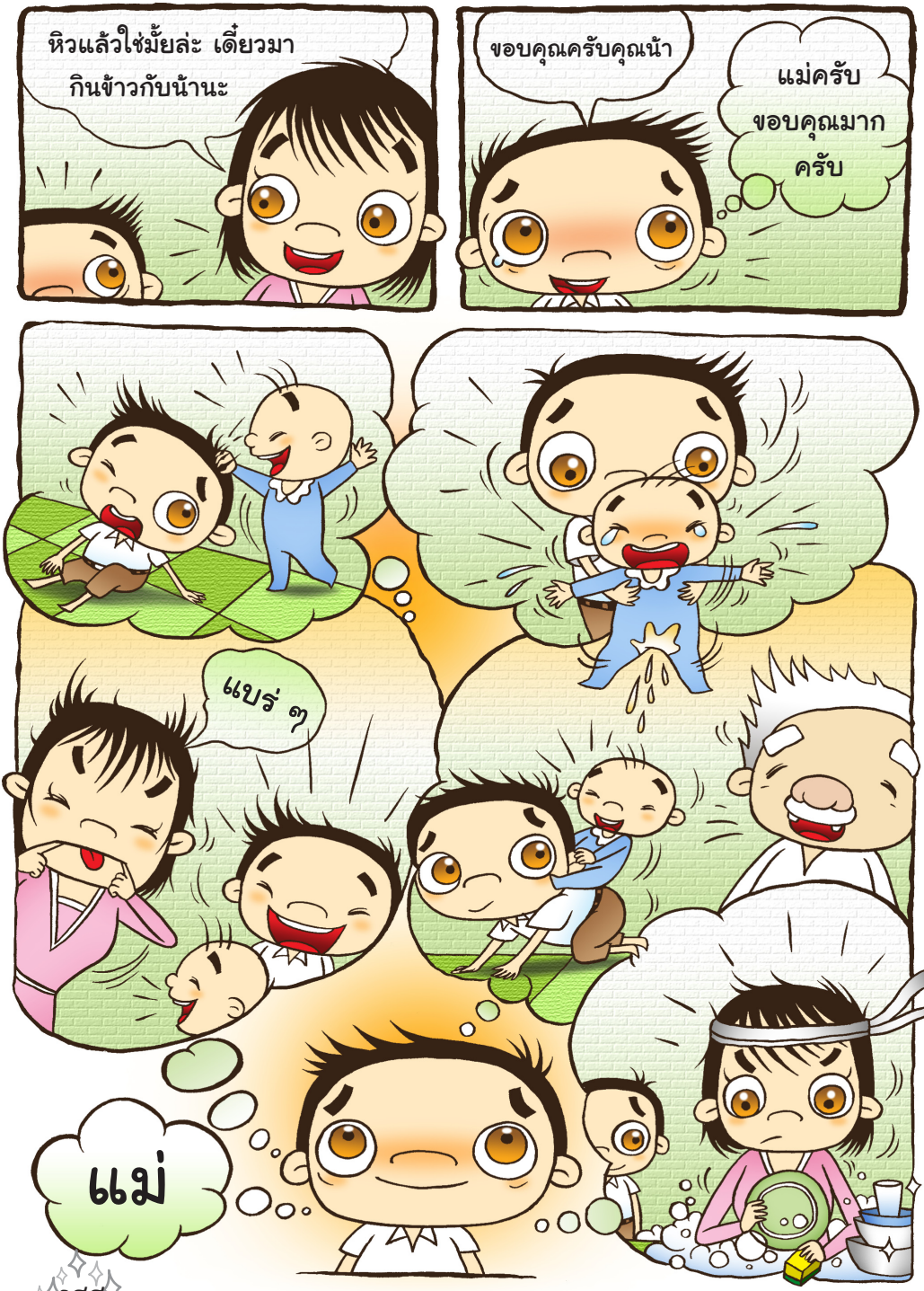
หิวแล้วใช่มั้ยล่ะ เดี๋ยวมากินข้าวกับน้ำนะ
ขอบคุณครับคุณน้า
แม่ครับ ขอบคุณมากครับ
แบร่ ๆ
แม่

ตายจริง นี่มันเย็นแล้วนี่ ยังไม่ได้เตรียมกับข้าวเย็นเลย
เดี๋ยวน้าจะออกไปซื้อกับข้าว หนูอยู่เล่นกับลูกน้าก่อนนะจ๊ะ
คุณน้าอย่าออกไปไหนเลยนะครับ อยู่กับผมที่นี่นะครับ ผมเป็นห่วง
โอ๊ย...น้าไปตลาดใกล้ ๆ แค่นี้เอง เดี๋ยวเดียวก็มาจ้ะ เดี๋ยวน้าจะซื้อของอร่อย ๆ มาฝาก รอกินให้พุงกางได้เลยนะ

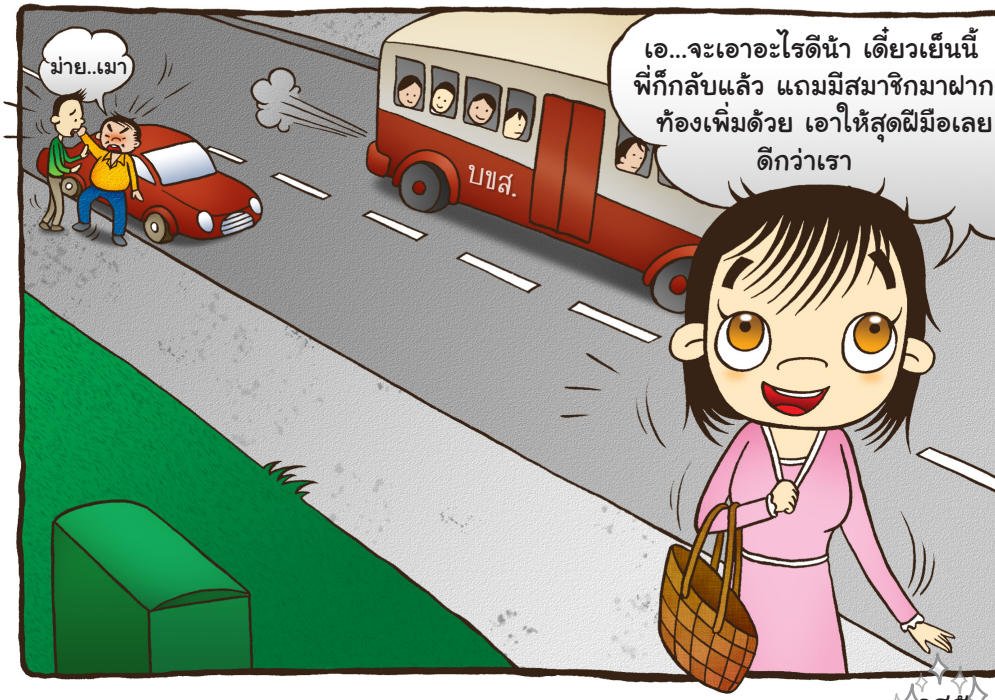
ม่าย..เมา
บขส.
เอ...จะเอาอะไรดีน้า เดี๋ยวเย็นนี้พี่ก็กลับแล้ว แถมมีสมาชิกมาฝากท้องเพิ่มด้วย เอาให้สุดฝีมือเลยดีกว่าเรา

ผมว่าพี่เมามากแล้วนะ ให้ผมขับรถไปส่งจะดีกว่านะครับ
อั๊วบอกแล้วไงว่า ม่าย...เมา อั๊วไม่...เมา ลื้อพูดไม่รู้เรื่องหรือไงฟะ
อั๊วกลับบ้านเองได้ ไม่ต้องมายุ่ง ขืนลื้อพูดมากกว่านี้เดี๋ยวอั๊วจะชกหน้าลื้อ

เอ...เอาสุกี้ดีกว่า ใส่ผัก ใส่ลูกชิ้นปลา ทำเป็นหม้อใหญ่ได้ด้วย พี่กลับมาเหนื่อย ๆ จะได้ซดน้ำซุปร้อน ๆ กินได้เยอะอีกต่างหาก เจ้าหนูก็คงชอบ

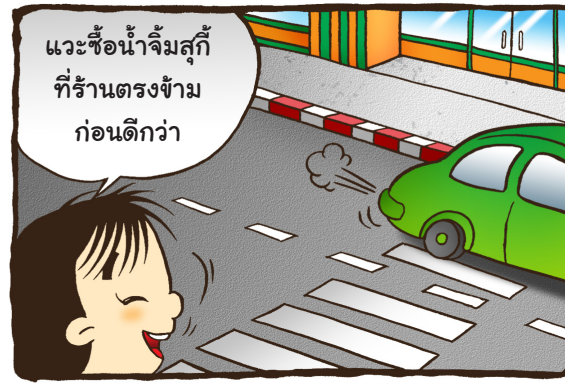
แวะซื้อน้ำจิ้มสุกี้ที่ร้านตรงข้ามก่อนดีกว่า

เห็นมั้ย....อั๊วบอกแล้วไงว่า อั๊วม่ายเมา อั๊วม่ายเมา ยังจะมาพูดจาเรื่องมากกะอั๊วอีก ฮ่า ๆ แค่นี้กระจอก ยมบาลไม่ต้องการอั๊วหรอกโว้ย....ฮ่า ๆ นรกมันไม่มีที่สำหรับอั๊ว ฮ่า ๆ เอิ๊ก...ฮ่า ๆ เอิ๊ก

เฮ้ย...หมาที่ไหนวะ ข้ามถนนตัดหน้าคนกำลังรีบ น่ารำคาญจริง ๆ โว้ย ทำไมเทศบาลไม่มากำจัดทิ้งให้หมดวะ ?

หมาก็อยู่ส่วนหมา คนก็อยู่ส่วนคน สิโว้ย ถนนไม่ใช่ที่เดินเล่นสำหรับ หมานะโว้ย เดี๋ยวจะทับให้แบนเลย
หา !
เฮ้ย ! นี่มันคนนี่ แย่แล้ว
!!!
เครม
แม่

ยุ่นเป็นอะไรไปลูก
ตะโกนดังลั่นเลย
ยุ่น ยุ่น...ได้ยินปู่มั้ยลูก
เป็นอะไรไปลูก

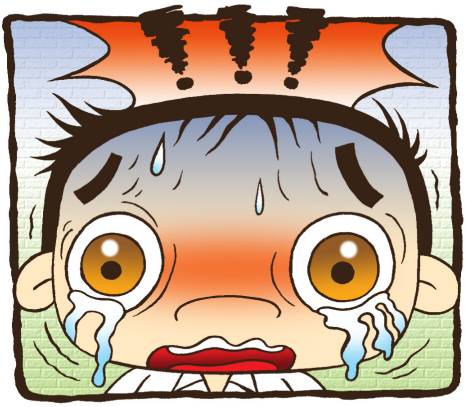

พ่อ ฮือ ๆ แม่...แม่
ตายแล้ว

ฮือ ๆ
เอาแม่ยุ่นคืนมานะ
พ่อปล่อยให้แม่ตายได้
ยังไง ฮือ ๆ ยุ่นไม่ยอม
จริง ๆ ด้วย
พ่อบ้า ฮือ ๆ

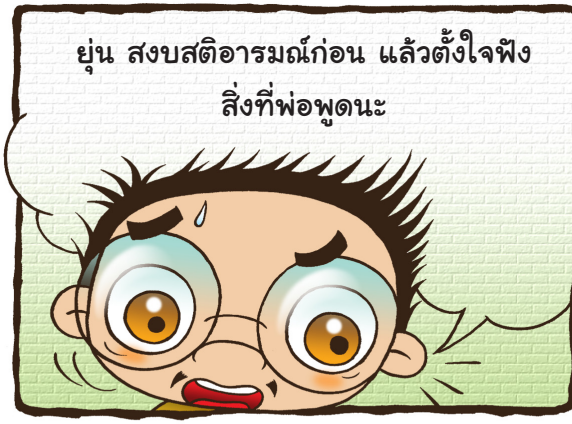
ยุ่น สงบสติอารมณ์ก่อน แล้วตั้งใจฟัง
สิ่งที่พ่อพูดนะ

ทำไม ๆ พ่อจะทำให้
แม่กลับมาหายุ่นเหรอ ?

ฟังนะลูก แม่ไม่เคยจากยุ่น
ไปไหนเลย ตลอดเวลา ๙
เดือน ที่แม่อุ้มท้อง ยุ่นได้รับ
อาหารผ่านสายสะดือของแม่
ยุ่นกับแม่เป็นส่วนหนึ่งของกัน
และกันมาตลอด ยุ่นรู้มั้ยว่า
พ่อกับแม่ภูมิใจแค่ไหน ที่ได้
ยุ่นมาเป็นลูก
เลือด เนื้อ ที่ไหลเวียนอยู่ใน
ตัวลูก ก็เป็นเลือดที่มาจาก
แม่ แม่ไม่เคยจากลูกไป
ไหน เพราะยุ่นคือส่วน
หนึ่งของแม่ และยุ่นก็คือ
ส่วนหนึ่ง
ของพ่อด้วย
เข้าใจมั้ยลูก

อ๊ะ...จริง ๆ ด้วย แม่ยังอยู่กับยุ่น ยังอยู่ในตัวยุ่น นี่ไง ๆ แม่ ๆ
ถูกต้องแล้วลูก ถ้ายุ่นดูแลตัวเองให้ดี ก็เท่ากับยุ่นได้ดูแลแม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวยุ่นด้วย แต่ถ้ายุ่นไม่ดูแลตัวเองให้ดี ก็เท่ากับยุ่นได้ทำร้ายแม่เช่นกันนะลูก
ยุ่นรู้มั้ย...ว่าพ่อไม่เคยต้องการอะไรจากลูกเลย แค่ลูกเติบโตเป็นคนดีเท่านั้น ก็เท่ากับได้ตอบแทนพ่อกับแม่แล้ว ยุ่นต้องสัญญากับพ่อนะ ว่า... จะดูแลตัวเองให้ดี พ่อรู้ว่าแม่ต้องภูมิใจมาก ๆ ที่ยุ่นเป็นคนดี ยุ่นฟังเสียงของแม่จากหัวใจของลูกนะ แล้วยุ่นก็จะรู้ว่าแม่ยังอยู่ข้าง ๆ ยุ่นตลอดเวลา.....
ครับพ่อ

คุยนอกรอบกะเอ๊ะคุง

ผมมีพล็อตเรื่อง "แม่" อยู่ในหัวมาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่แต่งตอน "ความรักของพ่อ" ใน "ยักษ์ยุ่น" เล่มแรก จริง ๆ จุดเริ่มต้นของโครงเรื่องนี้มาจากเรื่องส่วนตัวของผมเอง ในช่วงที่เตี่ยผมเพิ่งเสียใหม่ ๆ มันมีความรู้สึกที่กลุ้มอกกลุ้มใจ บอกใครก็ไม่ได้ เหมือนเป็นเศษตะกอนชิ้นเบ้อเร่อที่ค้างคาอยู่ในใจ

พอดีช่วงปีนั้นผมมีโอกาสไปที่ "เสถียรธรรมสถาน" (เสนอตัวไปช่วยงานเขาอยู่พักนึงครับ) แล้วก็ได้ไปรอต่อคิวกับอีกหลาย ๆ คน เพื่อปรึกษาเรื่องความทุกข์กับแม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุต ก่อนจะถึงคิวผม เป็นผู้หญิงคนหนึ่ง เล่าเรื่องของตัวเองไปพลาง แถมด้วยการร้องไห้เสียใหญ่โต จนผมรู้สึกหวั่น ๆ ในใจว่า "อุ๋ย... ถ้าถึงคิวเรา คุณแม่ชียังจะมีอารมณ์ตอบคำถามเรามั้ยเนี่ย" แต่ก็ไม่เป็นอย่างที่ผมคิด ผมได้คุยกับท่าน ท่านก็เมตตาให้คำตอบว่า "เตี่ยผมไม่ได้จากไปไหน ยังอยู่ในตัวผมตลอดเวลา ถ้าผมดูแลตัวเองให้ดี ทำ สิ่งที่เป็นกุศล ก็เท่ากับได้ส่งกุศลผลบุญนั้น ให้กับเตี่ยเช่นกัน" (จริง ๆ ท่านพูดได้ลึกซึ้งกว่า นี้มาก แต่สมองกลวง ๆ ของผมจำได้ประมาณนี้)

ผมรู้สึกประทับใจในคำตอบของท่าน เหมือนกับยกภูเขาออกจากอก (ก็ไม่ปาน) ผมสดชื่นขึ้นมาก หลังจากเริ่มคิดได้ ก็เลยอยากจะปันแนวคิดนี้ ไปสู่อีกหลาย ๆ คน ที่อาจจะมีเรื่องกลุ้มใจทำนองเดียวกัน ก็พอดีได้ส่งผ่านความคิดนี้ผ่านตัวการ์ตูนในนามของ "ยุ่น"

หลังจากอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ผมหวังว่า...เพื่อน ๆ อาจจะนำแนวคิดดี ๆ นี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตได้บ้างนะครับ

"เอ๊ะคุง"